

Τῆ Κ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου

† Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323). Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἰωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδῃ (†1908).

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται τῇ ιθ', ὃ ἐστὶ τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, τοῦτέστιν ἕως τῆς ιδ' Ἰανουαρίου.

* * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον.

Ἦχος Δι. -Θ

Ε τοι μα ζβ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
δεμ ⁶ εν τρε πι ζβ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης ^Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
ε ε νβ ⁶ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ ^Δ ε δει χθη νο η τως ^Δ ε νω το θει ον φυ τον ⁶
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ^Δ ου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα ⁶ Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σθ β σαν ^{Ζ'} α να στη σω νει κο ο ο να ⁶

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός.

Ἦχος Δι. -Θ

Κ αι τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος ⁶ των
Α πο στο λων γε νο με νος ^Δ την πρα ξιν ευ ρες
θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν ⁶
δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
το μων ^Δ και τη πι ζει ε νη θλη σας μεχ ρις αι αι

μα τος I ε ρο μαρ τυς I γνα τι ε πρε σβευ ε
 Χρι ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν.

Πάλιν τό Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι - Θ

Ε τοι μα ζα Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
 δεμ ευ τρε πι ζα Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
 ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε νθ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
 στηρ ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον
 εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο
 Α δαμ τεθ νη ξω με θα Χρι στος γεν να ται την πρι ν πε
 σθ 8 σαν α να στη σω νει κο ο ο να α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκί,
 Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε
 νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαίροντες, νῦν
 ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς· τὸν ἀστέρα προπέμφας, μηνύει τὴν ἄμεμπτον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὧντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Εἶτα τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῇσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω

τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὁρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός. Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδὲμ διανοίγεται, σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεέμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόρρησις Πάναγνε· τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Ὑῖόν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ, διὸ εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φαιδρῶς ἐορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυύμνητον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ φαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἑσπέραν

δαδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἑώας ἐλθών.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος, οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριάς Ὑπερούσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἰ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἡ Ἐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστη ἡτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε Χριστός, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ· ἦν ἐξ Ἑθνῶν ἐξηγοράσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ Ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στῦλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθεὶς ἐν Χριστῷ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἴστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροιμία,

οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σίτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· θλασθήτω τὰ ὀστέα μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρώμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξένον Μαρτυρίου στάδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξατο τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνενδρότου ἐραστοῦ, ὅς τις ὡς πῦρ τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχὴν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζέων εἰς αἰὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῆ δέ φησιν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητόν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δευρο Ἡσαΐα βόησον· Ἴδου ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δι θος ον α πε δο κι μα σα αν οι οι κο δο
μυ εν τες ς τος ε γε νη η θη εις κε φα λην γω
νι ας αυ τος ε στιν η πε τρα εν η η ε στε ρε ω
σε την Εκ κλη σι αν ο Χρι στος ην εξ ε θνων ε ξη γο
ρα α σα α το ο ο ο

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

Κοντάκιον. Προεόρτιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε, ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον, μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Ἱεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδού, τίκει Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δούλων συναναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἄλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁράται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἑώας ἐκλάμπας ὥσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἑθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ἡλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου. Θεοφόρε Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾷ ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος 4 Πα ρ

Τον Προφητην Ι ι ω να α α αν εκ μι
μυ με νος βο ω την ζω ην μυ ς α α γα
θε ε ε ε Ε λευ θε ρω σον φθο ρας και σω σο ον με
Σω τηρ τς κο ο ο σμ κ ρα ζο ντα δο ο ξα α σοι οι
οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γάρ, διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας, ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο * Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀβραὰμ μέν ποτε τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὥς περ σφάγιον· καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὠφθης τῷ Κτίστη σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας παμμάκαρ, * Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (†107)

Στίχ. Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προὔτεθης,

Κοινωνὲ δεῖπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας δευτέρος μετὰ Εὐδοκίου Ἐπίσκοπος καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ

Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσήχθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίναις σφαίραις τύπτεται· καὶ τὰς χεῖρας ἀπλωθεὶς, πῦρ ὑποδέχεται· καὶ πυρείοις ἐλαίῳ λιπανθεῖσι τὰς πλευρὰς φλέγεται· ἐπ' ἀνθρώκων ἴσταται· σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεστάλη δεδεμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορά.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθεὶς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, Ἴνα, φησὶν, ἄρτος γένωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεθέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάσθη, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἃ συλλεγέντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν, ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι, φασί, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν· Ἐὰν μὴ τις ταπεινώσῃ ἑαυτόν, ὥς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον καὶ ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. (†324)

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολεὺς λίπει βίον,

Δραμὼν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων ἐκδοθεὶς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ διελθὼν παιδεύσεως, ὥς μίαν ἀπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐπεδείξατο βίον, καὶ τοὶ γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὥς εὐθέως ἐκεῖθεν ταύτης ἄξιός φανῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἦγετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἡδικομένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἔτι μενόντων τῆς χαλεπωτάτης ζάλης, ἧς καὶ τάχα ἡ τῶν αἰρετικῶν ἐπανάστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σοφίας ἐνεκόπτετό τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θεαρέστως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας καὶ διαπρέφας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐν εὐσεβείᾳ διαλαμπάσης κατὰ τὸν Η' αἰῶνα.

Στίχ. Ἐκτίσας Θεῷ ἐν δόξῃ Θεοκτίστη,

Δοῦσα σὸν υἱὸν Θεόδωρον Στουδίτην.

Θεῷ παρέστη πολύφορος ὡς ναῦς τις

Ἡ Θεοκτίστη θύσασα ὅλον οἶκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λιβεράτου

(**Liberatus**) καὶ Βαϊούλου (**Bajulus**), ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐρσικίνου (**Ursicinus**), ἐπισκόπου Καδουρκόρου (**Cadurcorum, Cahors**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†585)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δομινίκου (**Dominic**), ἐπισκόπου Βριξίας (**Brescia**) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†612)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐρσικίνου (**Ursicinus**), κτίτορος μονῆς εἰς ὁμώνυμον κώμην (**Saint-Ursanne**) ἐν Ἑλβετίᾳ. (~†625)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Β' Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας τοῦ Ἡσυχαστοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ, κτήτορος τῶν μονῶν Μπάνσκας καὶ Ντέτσανι, ἐν ἔτει ,ατλζ' (**1337**) κοιμηθέντος.

Στίχ. Εὗρε Δανιὴλ Σερβία σε ποιμένα,
Ἄθως τε τιμὴν καὶ προσευχῆς σε φίλον.
Ὡς ἀστὴρ Χριστοῦ ἐδείχθης ἐν Σερβίᾳ,
Εἰρήνην φέρων, Δανιὴλ ἱεράρχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ῥώσου τῆς Λαύρας τῶν σπηλαίων τοῦ Κιέβου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐν ἔτει ,αυλῇ (**1438**) εἰρηνικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀγγελικῶς ἱέρευσας τῷ Δεσπότῃ,
Ὅν νῦν, Ἰγνάτιε, ὡς ἄγγελος βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Νικολάου Καθηγουμένου, Ἀθανασίου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐξ Ἀδριανουπόλεως προερχομένων, οἵτινες νέοι Κτίτορες ἀνεδείχθησαν τῆς ἐρημωθείσης τὸ πρὶν Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας ἐν Ἄθῳ Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα, τῇ ὑποδείξει δὲ τοῦ διακόνου Σάββα, ἐκ βαρβάρου αἰχμαλωσίας θαυμαστῶς ἀνακάμψαντος, ἀνήγαγον ἐκ τοῦ φρέατος τὴν ἱερὰν εἰκόνα Παναγίας τῆς Βηματαρίσεως.

Στίχ. Λαμπτήρ, Ἀθανάσιε, Βατοπεδίου
Ὡφθης, σὺν Νικολάῳ καὶ Ἀντωνίῳ.
Νῶ τελείῳ ἐξεκλίνατε σχέσεως
Γῆϊνης, κτίτορες Βατοπεδίου.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης, ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς νήσου Θάσου, καὶ ἐν ΚΠόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ,αχνβ' (**1652**), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεμνύνεται νῦν Θάσος ἡ πατρίς φίλη,
Σὲ μάρτυρα πλουτοῦσα· ὦ πλούτου ξένου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἀρχιεπισκόπου Βορονέζ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1846)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου πρωθιερέως τῆς Κρονστάνδης, τουπίκλην Σεργκέεφ, τοῦ

θαυματουργοῦ, ἐν ἔτει ,αϞϠη' (1908) εἰρηνικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Χριστῷ συναφθεὶς ὁλος ἐξ ὅλου, Πάτερ,
Μέγας χριστουργός, Ἰωάννη, ἐδείχθης.
Τύπος ἀληθοῦς χριστοφόρου ποιμένος,
Ἦν ἐν Ῥωσσίᾳ ὁ θεῖος Ἰωάννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τελεῖται ἐν τῷ χωρίῳ Λένκοβο πλησίον τῆς πόλεως Νόβγκοροντ τῆς Ρωσίας πρὸς τιμὴν τῆς σεβασμίας καὶ θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Θεομήτορος τῆς ἐπιλεγομένης «Σώτειρας ἐκ πνιγμοῦ», εἰς ἀνάμνησιν πολλαπλῶν θαυμάτων αὐτῆς πρὸς σωτηρίαν τῶν πλεόντων ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ Ντέσνο ἐκ τῶν ἐπικινδύνων αὐτοῦ ῥευμάτων.

Στίχ. Ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι τοῦ Ντέσνο ἐν Ρωσίᾳ,
Τοὺς πνιγέντας ἔσωσας, σώτειρα Παναγία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ὥδης.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ν φριτ του σιν Α γγε λοι και πα σαι Στρα τι αι ὡς
Κτι στην και Κυ ρι ον υ μνει τε ι ε ρεις δο ξα σα
τε Παιδες ευ λο γει τε λα οι και υ πε ρυ ψ
τε εις παν τας τας αι ω ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ϝ σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ϝ σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

Δ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ϝ σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Δ
Δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ ^Δ και ἐνδο
ξοτέραν αὐγὰς κριι τῶν Σεραφείμ ^Δ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κὺς ^Δ σάν ^Δ τὴν ὀν τῶς
Θεοτοκὸν σεμεγαλυνοόμεν ^π₉

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ ^Δ και ἐνδο
ξοτέραν αὐγὰς κριι τῶν Σεραφείμ ^Δ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κὺς ^Δ σάν ^Δ τὴν ὀν τῶς
Θεοτοκὸν σεμεγαλυνοόμεν ^π₉

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ ^Δ και ἐνδο
ξοτέραν αὐγὰς κριι τῶν Σεραφείμ ^Δ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κὺς ^Δ σάν ^Δ τὴν ὀν τῶς

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὠδῆς.

Ἦχος ♭ Πα ρ

Την ζω ο δο χον Πη γη ην την α εν να ον
την φω το φο ρον Λυ χνι αν της χα ρι τος τον
Να ον τον α γι ον την Σκη νην την παγ χου σον
ρα α νθ και της γη ης την πλα τυ τε ραν την Θε ο
το κον οι πι στοι με γα λυ υ νο ο μεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος ♭ Πα ρ

Ἀξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι
στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα τθ Θε ο
η μων ην τι μι ω τε ραν των Χε ρθ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κθ ο σαν την
ον τωσ Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο με ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ς

Ε^{Γα}
τοι μα ζβ Βηθ λε εμ Σπη λαι ον ε ευ τρε

πι σθη η τι υ πο δε ξαι και η Φα τνη τον α

πε ρι γρα πτον Θε ον σαρ κι πε ρι γρα φο ο με

νον ερ χεται γαρ τε χθη ναι κα θωσ περ ευ δο κη η

σεν

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι - θ

Σ
ι τος υ παρ χω ε ε λε γες τϷ Θε ς και

αι Σω τη η ρος και δει με νυν α λη η θεσθαι

δι ο δο ντωωνθη ρι ι ων Ι γνα τι ε θε ε ο

φο ο ρε ο πως αρ το ος η δυ υς τε και κα

θα ρος ο φθη η σομαι τη Α γι α α Τρι α α

δι η πα ρε στω ω ω ω μνη μο νευ ης παν

σοφε τω ων τε λθ ον των την φω το φο ρον μνη η
 μηνσθ Ι ε ραρχα α και Μα αρ τυς

Ἔτερον.

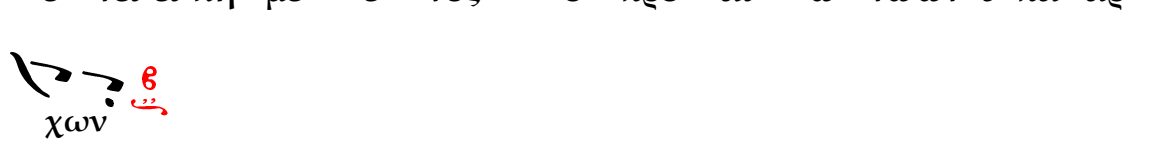
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι - θ.

Ω ς τε τρω με ε νος ε ε ρω τι α γα πης
 τθ ο Κυ ρι ι ο σθ ο ε μος ε ρως ε βο
 ο ο ας Χρι στος ε σταυ ρω ται θε ε ε λων
 δι ο δι ψω τθ δι ψα α σθαι και ζων ε ρω τθ
 ο ε ρα α σθαι ο κοι νω νος γε ε νη θη η η
 ναι ε πι πο θω και τθ πα α θς και της
 αυ τθ βα α σι λει ει ας

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Π ι στοι τα προ ο ε ο ορ τι α των Γε νε
 θλι ι ων α α σμα τα νυν προ η χη σω ω μεν πι
 ι ι στει ερ χεται η η κει γα αρ Χρι στος εν Βη
 θλε εμ τθ ο τε χθη η ναι ως βρο τος ε εκ Παρθε ε

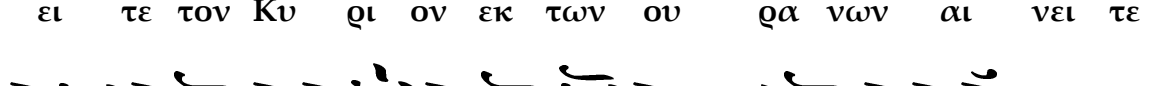
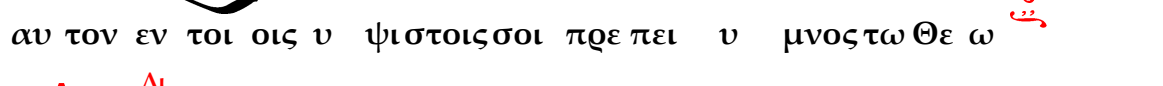
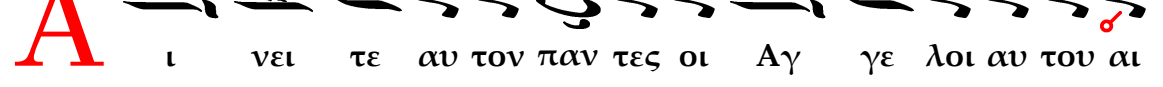
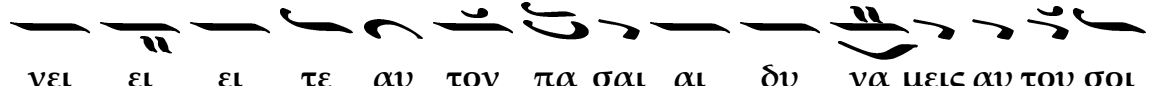

 νου και ο ρα θη η ναι νη η πι ος σπαρ γα νοις

 ε νει ει λη με ε νος ο προ αι ω νων υ πα αρ

 χων

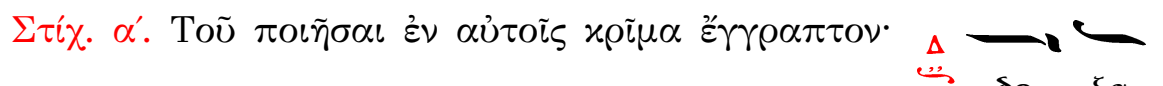
Εἰς τοὺς Αἶνους.

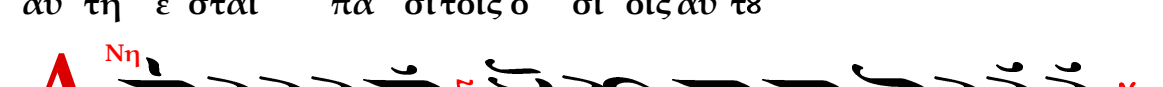
Ἦχος Δι-Θ

 α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

 ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

 αυ τον εν τοι οις υ ψιστοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

 ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ του αι

 νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

 πρε πει υ μνος τω Θε ω

Ἰστώμεν Στίχους ζ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.
 Ποῖημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον.

 αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ τῃ

 ι Α γγε λι και προ πο ρευ ε σθε Δυ να μεις

 οι εν Βη θλε εμ ε τοι μα σα τε την φατ νην ο

λο γος γα αρ γεν να ται ^Δ η σο φι α α προ ερ χε ται ^Θ δε
 χσ α σπα σμον η Ε εκ κλη σι α ^Δ εις την χα ραν της Θε ε ο
 το κσ ^Θ λα οι ει πω μεν ^{κρ.ατ.} ^ν ^{εις χρ.} Ευ λο γη με ε νος ο ελ
 θων ^Δ Θε ος η μων δο ξα α σοι ^Θ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν στε ρε ω μα τι ^Δ της δυ να με ως αυ τσ ^Θ
 Α ^{Νη} ι Α γγε λι και ^ρ προ πο ρευ ε σθε Δυ να μεις ^ν
 οι εν Βη θλε εμ ^ρ ε τοι μα σα τε την φατ νην ^ν ο
 λο γος γα αρ γεν να ται ^Δ η σο φι α α προ ερ χε ται ^Θ δε
 χσ α σπα σμον η Ε εκ κλη σι α ^Δ εις την χα ραν της Θε ε ο
 το κσ ^Θ λα οι ει πω μεν ^{κρ.ατ.} ^ν ^{εις χρ.} Ευ λο γη με ε νος ο ελ
 θων ^Δ Θε ος η μων δο ξα α σοι ^Θ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· ^Δ αἰνεῖτε

αὐτὸν ^Δ κα τα το υ ψος της με γα λω συ νη σαυ τσ ^Θ
 Α ^{Νη} νι σχει ο Α στη ρ ^ρ Ι α κω β εν τω Σπη λαι
 ω ^ν δευ τε και η μεις ^ρ προ ε ορ τι α τε λων τες ^ν

συν δρα μω με εν τοις Μα γοις ^Δ τοις Ποι με σι ι συν ελ θω μεν ^Θ

ι δω μεν Θε ον εν τοι οις σπα ρα νοις ^Δ ι δω μεν Πα ρ Θε

νον γα α λϷ χϷ σαν ^Θ φρι κτον Θε α μα ^{κρ.ατ.} ^{εις.χρ.} ο Βα σι

λε ^ν ευς τϷ Ισ ρα ηλ ^Δ Χρι στος πα ρα γι νε ε ται ^Θ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν ψαλ τη ρι ω και αι κι θα ρα ^Θ

Β^{Νη} Ϸ νοι γλυ κα σμον ^ν στα λα ξα τω σαν ι δϷ γαρ ^ν

η κει ο Θε ος ^ν εκ Θαι μαν Ε θνη ητ τα σθε ^ν α

γαλ λε σθε ε Προ φη ται ^Δ Πα τρι αρ χαι αι σκι ρ τη σα τε ^Θ αν

θρω ποι χο ρευ σα τε ε εν Θε ως ^Δ ο ι σχυ ρος και με ε

γας Αρ χων ^Θ Χρι στος τι κτε ται ^ν ο Βα σι λε ευς των Ϸ

ρα νων ^Δ εν γη πα ρα γι νε ε ται ^Θ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν χορ δαις και αι ορ γα νω ^Θ

Γ^{Νη} η θεν α νυ ψων ^ν τϷς βρο τϷς ο Πλα στης η κει ^ν

την βα σι λι κην ^ν και νϷ ρ γων αυ θις ει κο να ^ν συ γ χα

ρη τε ε των α νω ^Δ αι Δυ να μεις υ μνησα τε ^θ εχ θρας
το με σο τοι χο ον ε λυ θη ^Δ ηλ θεν ω ε πε κει το ο
Θε ος γαρ ^θ βρο τος γι νε ται ^ν ο Βα σι λε ευσ τ8 Ισ
ρα ηλ ^Δ Χρι στος πα ρα γι νε ε ται ^θ

Στίχ. 7. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ

ρι ον ^θ
^{Νη} Δ ευ τε οι πι στοι ^θ υ παν τη σω μεν τω Κτι στη ^ν
η κον τι εις γην ^θ εκ Παρ θε ν8 α να τει λαι ^ν α γνει
α λα αμπρυνθωμεν ^Δ α ρε της α α πα στραψωμεν ^θ τρο μω
και χα ρα ε τοι οι μα σθωμεν ^Δ Χρι στον ι δε σθαι βρε ε φω
θεν τα ^θ νο ος ομ μα σιν ^ν η μας θε 8 8ν τας τ8ς βρο
τ8ς ^Δ ακρα α γα θο τη η τι ^θ

Δόξα. Ὅμοιον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω Πνευ
μα τι ^θ

E^{Nη} γγι ζει ο Χρι σος Βη θλε εμ προ ε τοι μα

ζϷ η δη των Ε θνων το σω τη ρι ον αυ γα ζει

ευ τρε πι σο οντην φατνην τϷς Ποι με να ας συ να γα γε

κα λε σον τϷς Μα γϷς ε εκ Περ δι δος αι Στρα τι αι των Α

α σω μα των Νο ων κρ α ζϷ σιν ο Βα σι λε ευς των

Ϸ ρ α νων Χρι στος πα ρ α γι νε ε ται

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

K αι νυν και α ει και εις τϷς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Z^{Nη} η λος τε και πυρ κα τα φα γε ται σε α φρων

πλα νε α λη θως και τϷ νο μϷ συ κο φαν τα ι

δϷ γαρ η η Παρ θε νος Η σα ι α ας ως ε φη σεν ε

σχε νεν γα στρι και ε ε πι φατνης α να κλι νει τον Βα α

σι λε α δι ο α παν τες οι εξ Ι Ϸ Ϸ δα της

φυ λης δυ να σται ε εκ λει ει ψϷ Ϸ σι ι ιν

ἢ τὰ παρόντα ἀργά:

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ε γ γι ζει ο Χρι ι στος Βη θλε ε ε εμ προ ε

ε τοι μα α α α ζου η δη των ε ε θνων το σω ω

ω τη ρι ο ον αυ γα α α α ζει ευ τρε πι

σο ο ον την φα α ατ νην τους ποι με ε νας συ

υ να α α γα α α α γε κα α λε σον του ους μα

γους ε ε εκ Περ σι ι ι δος αι στρα τι ι αι των

α α α σω ω μα α α των νο ων κρα α ζου ου

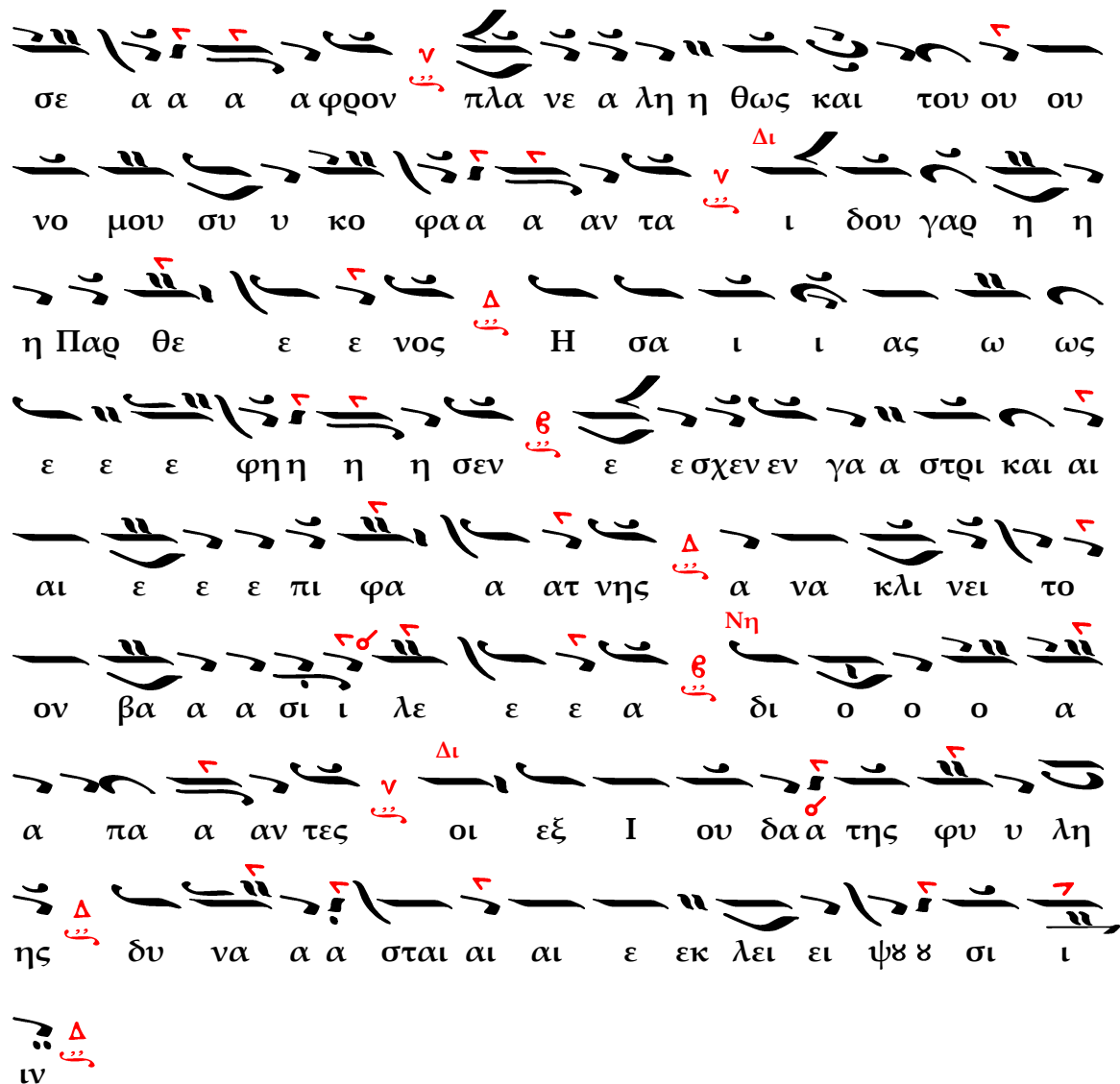
ου σιν ο βα σι λε ευσ των ου ρα α νω ων

Χρι στο ο ος πα α α ρα α γι ι νε ται αι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Ζ η λος τε και αι πυρ κα τα α α φα γε ται αι

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,

* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγρίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια.

Ἦχος ♯ Πα ϝ

B^{B8} η θλε εμ εν τρε ε πι ι ζ8 υ μνη σον πο
 ο ο λι ις Σι ι ι ων^{π9} α γαλ λ8 η ε ρη η
 M^{Πα} μος προ μνη στευ θει σα τη ην χα α α ραν^{π9} B^{B8} α
 στηρ γαρ προ ο ο ερ χει ται^{8γ} εν Βη θλε ε εμ
 μη η νυ υ υ ει^{Δ2} μελ λο ντα^{Πα} τι ι κτε σθαι

αι Χρι ι ι στον και Σπη λαι ον δε χε ε ται τον α
 χω ρη η το ον πα α α ντι και φατ νη ε τοι
 μα ζε ε ται υ πο δε ξασθαι ζω ην τη η ην αι
 ω ω ω ω νι ι ι ι ον αυ τω παντες α α σω
 μεν και βο η η η σω ω ω μεν σω στον τας
 ψυ χας η η μων Ι η σ ο ο ο Θε ο ος ο σα ρ
 κω ω θεις δι η η μα ας

Κων/νου Λάμπρου παράλλαγμένον

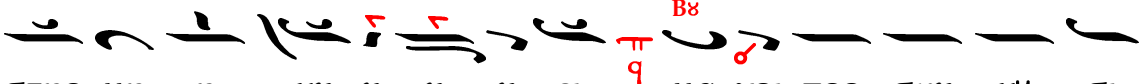
Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει και ὁ ἅγιος
 τα σκι ο δα α σε ε ε ε ως

Ἀνατολίου.

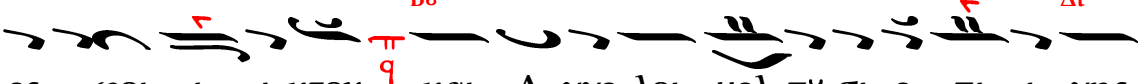
Χ ρι στος ο ερ χο με ε νος εμ φα νως Θε ος η
 η μων η ξει και ο ο ο χρο ο νι ι ι ει εξ
 α πει ρο γα μ ο νυμφης ο φθη σε ε ται εν Σπη λαι
 ω ω δε λοι οι πον προ σα να πα α αυ σε ε ε
 ε ται και φατ νη των α λο γων ον οκ ε χω ρει ει ο
 ρα α νος υ πο δε ε ε χ μελ λο ντα σπα ργα ν ο

 8 σθαι αι ε ε εν σοι τον των λο γω λυ σα α ντα

 της α λο γι ι ι α ας η η η μας α

 στηρ μη η νυ υ υ υ ει μα γοι προ σκυ ν8 σι

 ποι με νες α γρα αυ λ8 8 σι θαυ μα ο ρω ω ντε

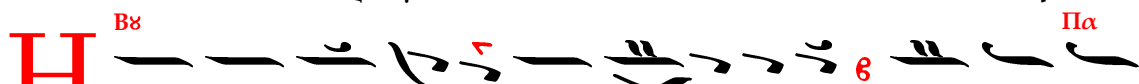

 ες φρι ι ι κτον και Α γγε λοι μελ π8 σι ε πι ι γης

 θε ω με ε νοι την α πο λυ υ τρω σιν τ8 γε ν8ς η η

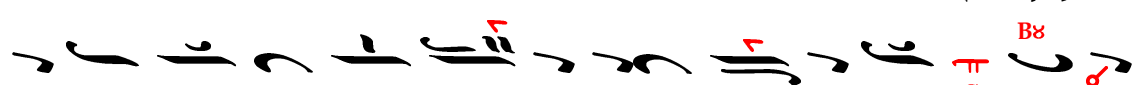

 μω ων *Κων/νου Λάμπρου παραλλαγμένον*

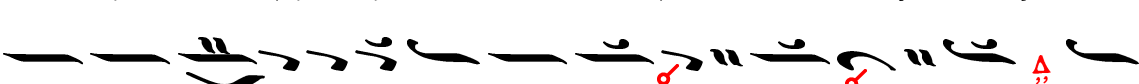
Στίχ. Κύριε, είσακήκοα τήν άκοήν σου και έφοβήθην. Κύριε,

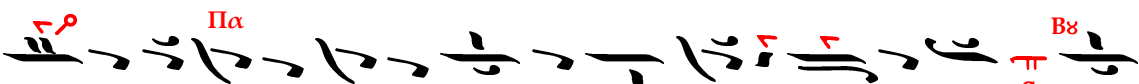

 κατενόησα τα ερ γα σ8 και ε ε ξε ε ε ε στην

H σα ι α α χο ρε ευ ε Λο γον Θε

 ου ου υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι προ φη τευ

 σον τη κο ρη η Μα α ρι ι ι αμ βα τον

 κα τα φλε γε εσθαι και πυ ρι μη η και ε ε σθαι τη

 αι αι γλη της Θε ο ο ο τη η η η τος Βη

 θλε ε ε ε ε εμ ε ευ τρε ε ε πι ι ι ι ι

 ζου α α α α νοι οι γε ε πυ λην η Ε ε δεμ

^{B8} και μα γοι πο ο ρευ ε ε σθε ι ι ι δει ειν την
^{Πα}
 σω τη η ρι ι ι ι ι αν ^{π9} εν φατ νη σπαρ ^M
^{Πα} γα νου ου ου ου με ε ε ε νον ^{B8} ^{π9} ον α στηρ ε μη
 νυ υ σεν ε ε ε πα α νω του σπη λαι αι αι αι αι
^{B8} ου ^{π9} ζω ο δο ο τη ην Κυ ρι ι ον ^{βλ} τον σω ω ζο
^{Πα} ντα το γε ε ε νο ος η η η μων ^{π9}

Δόξα.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

^{Πα} **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^{π9} και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι ^{π9}
^Σ τη λη εμ ψυ υ χος και ε εμ πνυς ει ει κων ^{π9} η ε
 τη σι ος σθ ε πε στη η ε ε ο ορ τη ²² Θε ο φο ρε
 Ι γνα τι ι ε ²² τας μν στα γω γι ας σθ ²² και τας
 α ρι στει ει ας σθ ²² κη ρυ υ υ υτ τθ θ θ θ σα ^{π9}
 την υ περ της πι στε ως με χρις αι μα α τος α ντι
 κα τα α α στα α α α σιν ^{π9} την μα κα ρι αν

ε κει νην και α οι δι ι ι μο ον φω ω ω
 νην την ο τι σι τος ει μι Θε υ λε γυ υ σαν και
 δι ο δο ντων θη ρι ων α λη η θο ο ο ο
 μαι δι ο μι μη της τϑ πα θς τϑ Χρι στϑ συ υ γε
 γο ο νως πρε σβευ ε σω θη η ναι τας ψυ χα α
 α ας η η η η μων Σίμωνος Καρᾶ

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

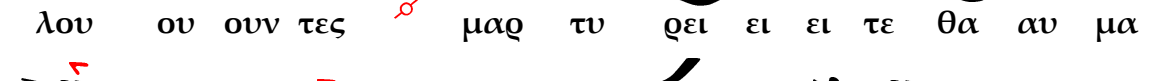
Βύζαντος.

Ἦχος Πα

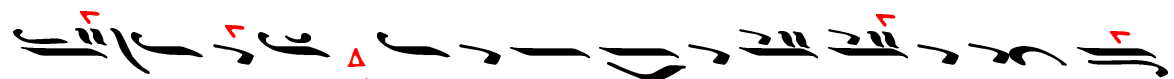
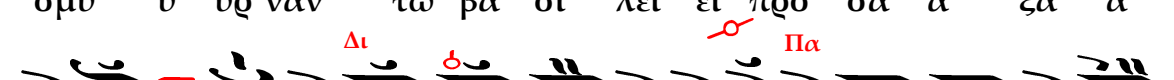
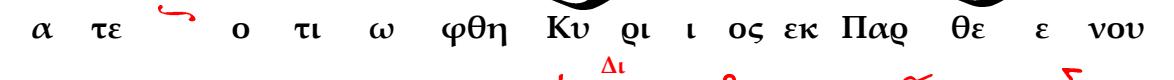
Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τϑ υ υς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

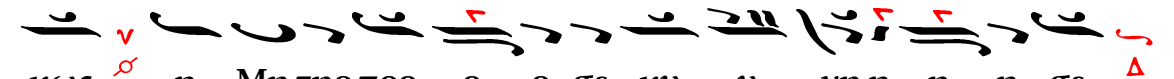
Σ^{Πα} πη η λαι ο ον ε ε ευ τρε ε πι ι ι ζου
 η Α μνα ας γαρ η η η κει ει εμ βρον φε ε ρου
 σα α Χρι ι ι στον φα τνη δε ε υ υ υ πο ο
 δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της
 α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως η μα ας

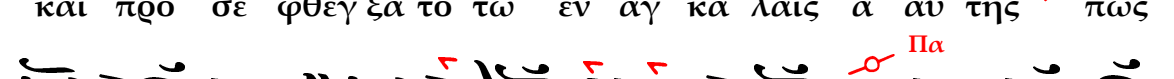

 τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αυ

 λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα

 το ο φρι ι ι κτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ

 σι ι ι δος χρυ σον και λι ι βα α νο ο ον και αι

 σμυ υ υρ ναν τω βα σι λει ει προ σα α ξα α

 α τε ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε νου

 Μη η η η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι

 κως η Μητηρ προ ο ο σε κυ υ νη η η η σε

 και προ σε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως

 ε νε σπα α α α ρη η η ης μοι η πως μοι

 ε ε ε νε ε φυ υ υ ης ο Λυ τρω τη ης μου και

 Θε ο ο ο ο ος

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

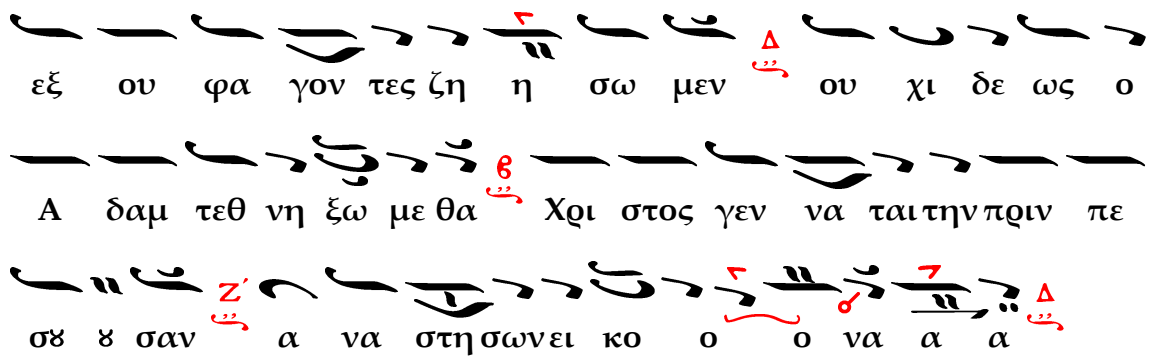
Και τροπων με τοχος και θρονων δι αδοχος των
Αποστολων γενομενος την πραξιν ευρες
θεοοπνευστε εις θεωριας επιβασιν
δια του τον λογον της αληθειας ορθο
τομων και τη πισει ενηθλησας μεχρις αιαι
ματος Ιερομαρτυς Ιγνατιε πρεσβευε
Χριστω θεω σωθηναι τας ψυχας ημων

Καὶ νῦν.

Πάλιν τό Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Ετοιμαζε Βηθεμ η νοικτε πασιν η Ε
δεμ ευτρεπιζε Ευφραθα ο τι το ξυλον της ζω
ης εν τω σπηλαιω εξηνηθη σεν εκ της Παρθε
ε εν Παραδεισος και γαρ η εκεινης γα
στηρ εδειχθη νοητως ενωτο θεον φυτον

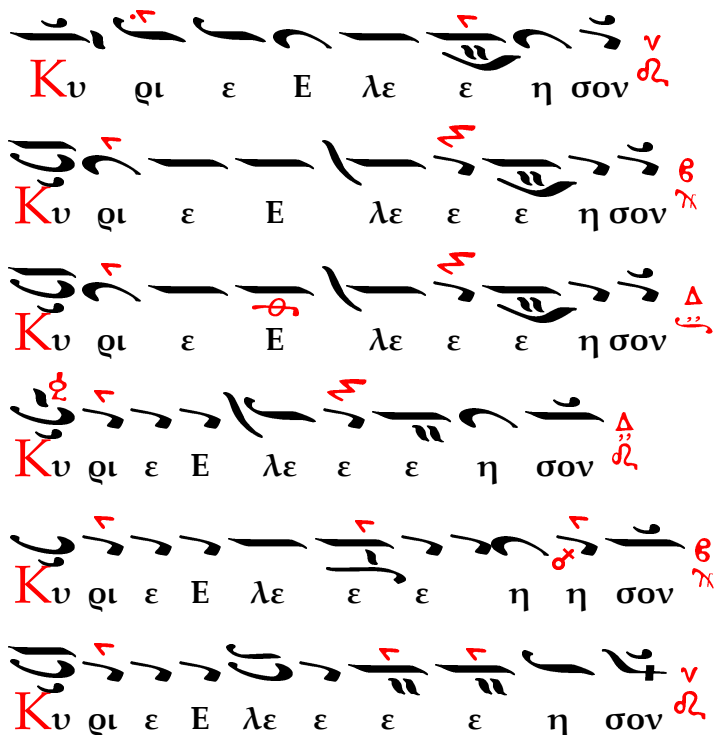

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

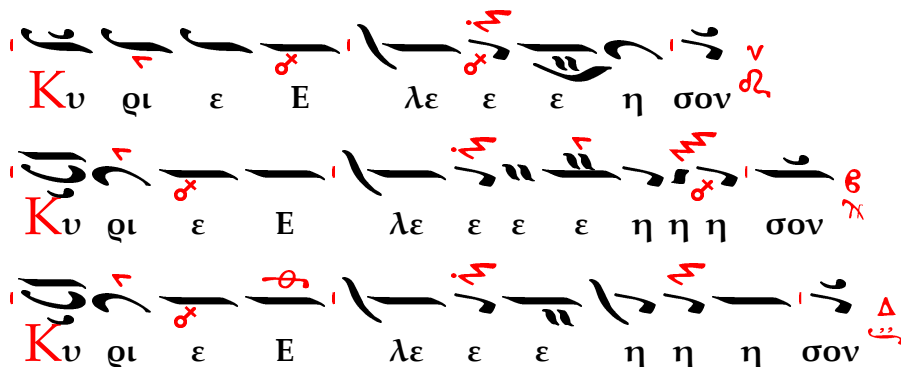
Τὰ ἐξαπλᾶ.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

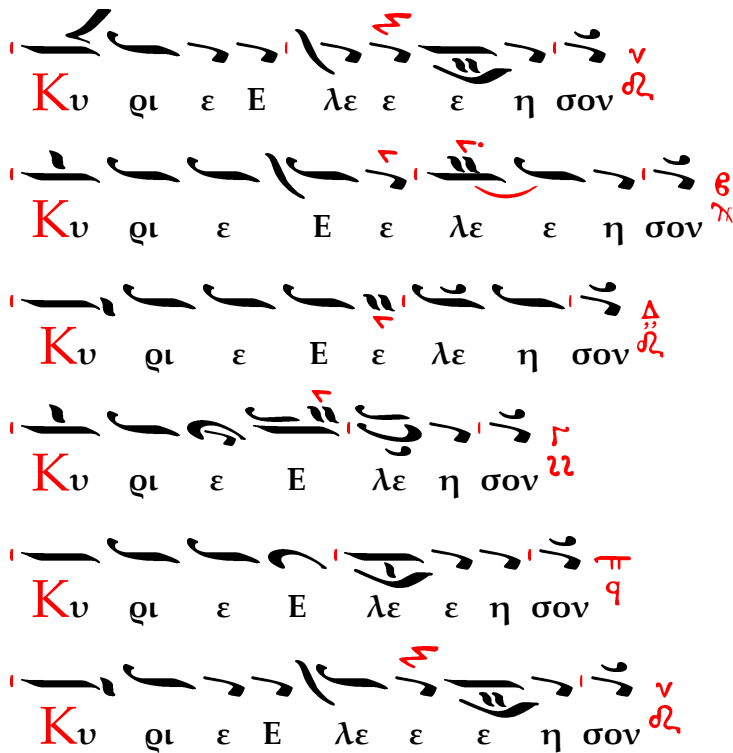
ᾠχος πλ' Νη ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

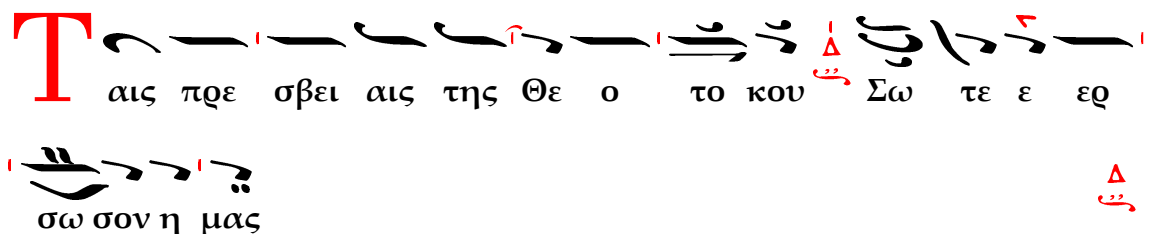

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι
ε

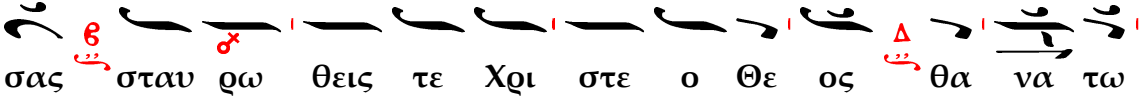
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

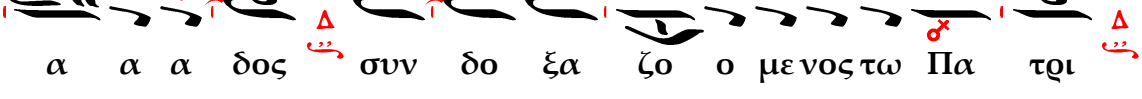
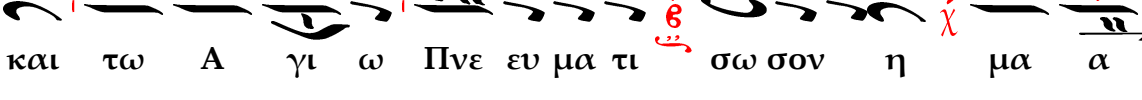
Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τδ Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νδ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

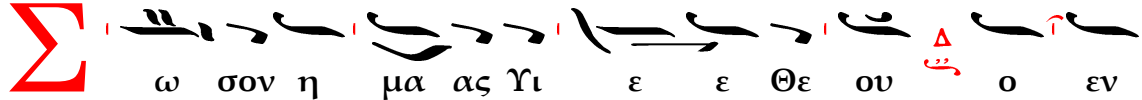
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

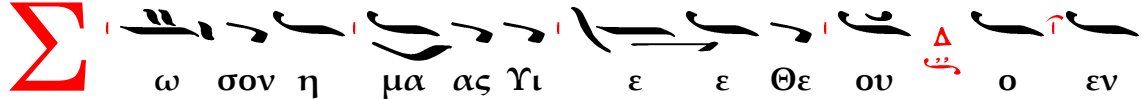
Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῇρι ἡμῶν. (148'1)

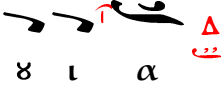

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

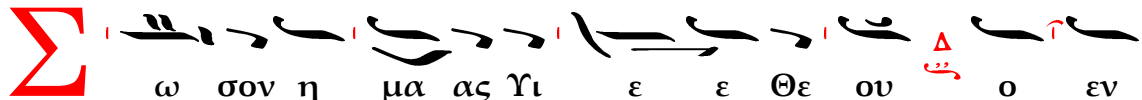
 8 ι α

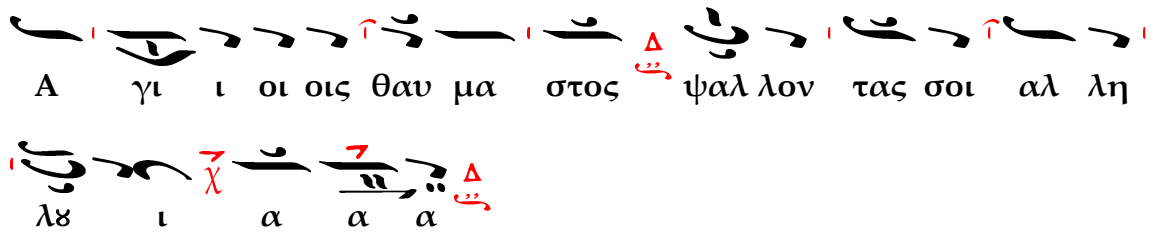
Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

 8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λ8 ι α α α

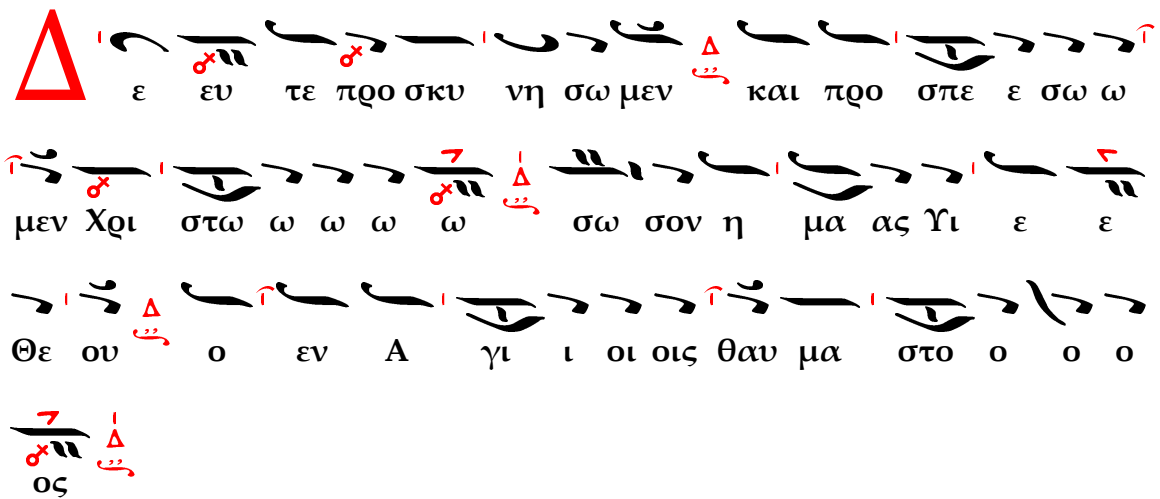
Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - Θ

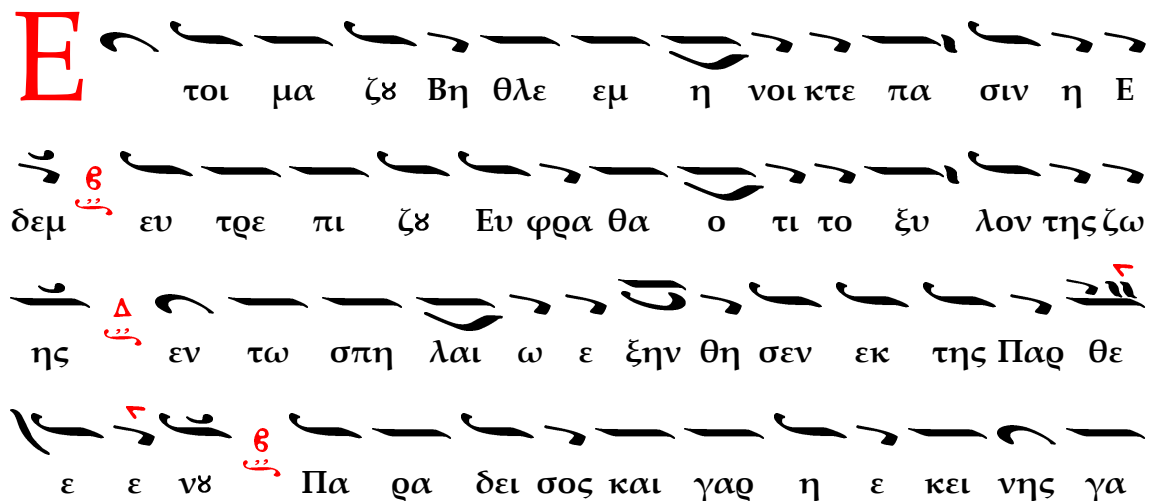

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

 ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον.

ᾠχος Δι - Θ

 Ε τοι μα ζ8 Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
 δεμ ευ τρε πι ζ8 Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
 ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε ν8 Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα

στηρ ^Δ ε δει χθηνο η τως ^Δ ε νω το θει ον φυτον ^Θ
 εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ^Δ ου χι δε ως ο
 Α δαμ τεθ νη ξω με θα ^Θ Χρι στος γεν να ται την πριν πε
 σθ 8 σαν ^Ζ α να στη σωνει κο ο ο να ^Θ

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός.

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

Και τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος ^Θ των
 Α πο στο λων γε νο με νος ^Δ την πρα ξιν ευ ρες
 θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν ^Θ
 δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
 το μων ^Δ και τη πι ρει ε νη θλη σας μεχ ρις αι αι
 μα τος ^Δ Ι ε ρο μαρ τυς Ι γνα τι ε ^Θ πρε σβευ ε
 Χρι ζω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η μων ^Θ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.
(ἀπὸ κατ' Νοεμβρίου ἕως κατ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
ε ε νη α κς τι σθει ει σα δο ξα σον με
τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἁνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α γαλ
λι α σθε δι και αι οι και καν χα σθε πα αν τες οι
ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἁνομίαι και ων ε πε κα
λυ φθησαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καν χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
οὐδὲ ἔστιν εν τω στο μα τι αυ τς 8 8 δο λος

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καν χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι ι ι α α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Γαλ. γ' 8-12

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, προῖδοῦσα ἡ γραφή ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· Ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

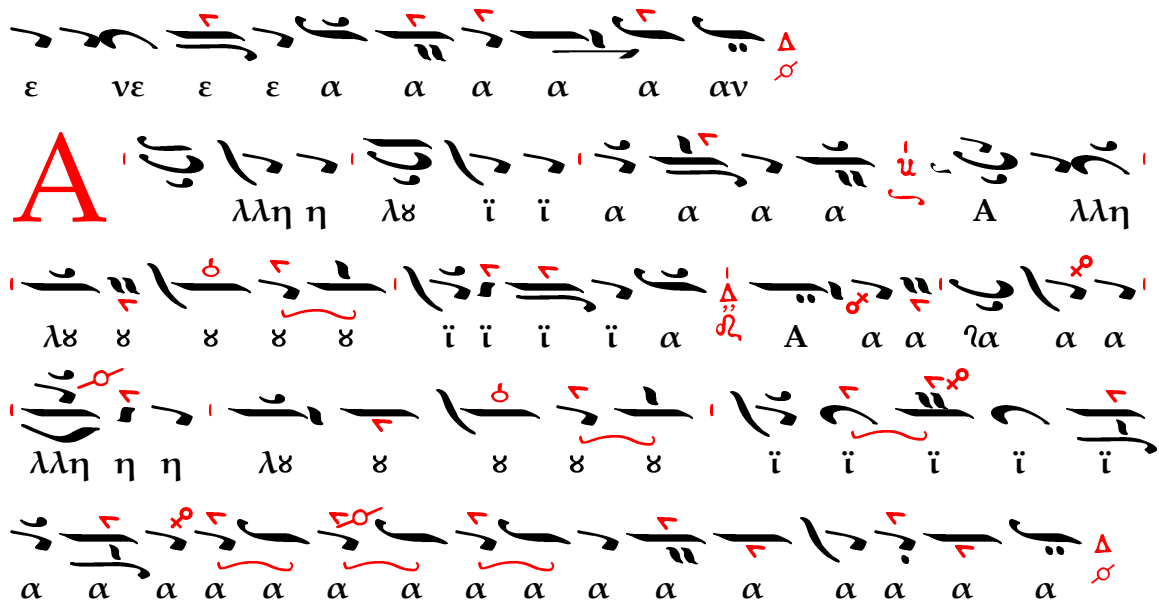
Ἦχος Πα. ς

Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϑ ς ς ς
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ια α α λλη η λϑ ς ς
ς ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ
Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϑ ς ς ς
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ια α α λλη η λϑ ς ς
ς ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γε νε α αν και γε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

ιγ' 19 - 29

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἡῴξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ὁμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἄλεῦρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσαλὴμ. εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἅψ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω, καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ἤχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ιοι ιοι ιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

Δι
 Ο ι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρε ε ε ε Χε ρε ε βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 Δι
 ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α θα α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

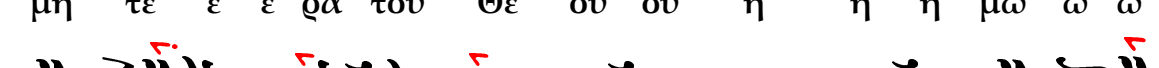
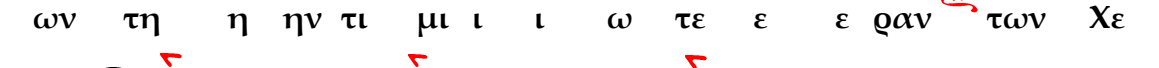
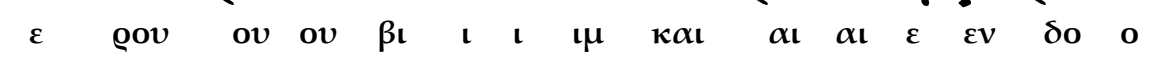
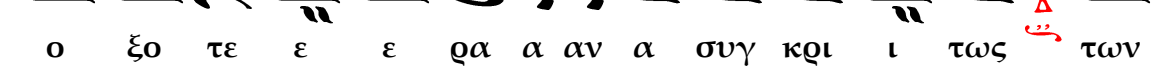
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

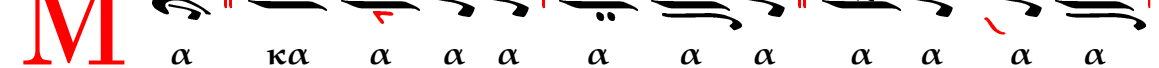
 ε ε ε εν

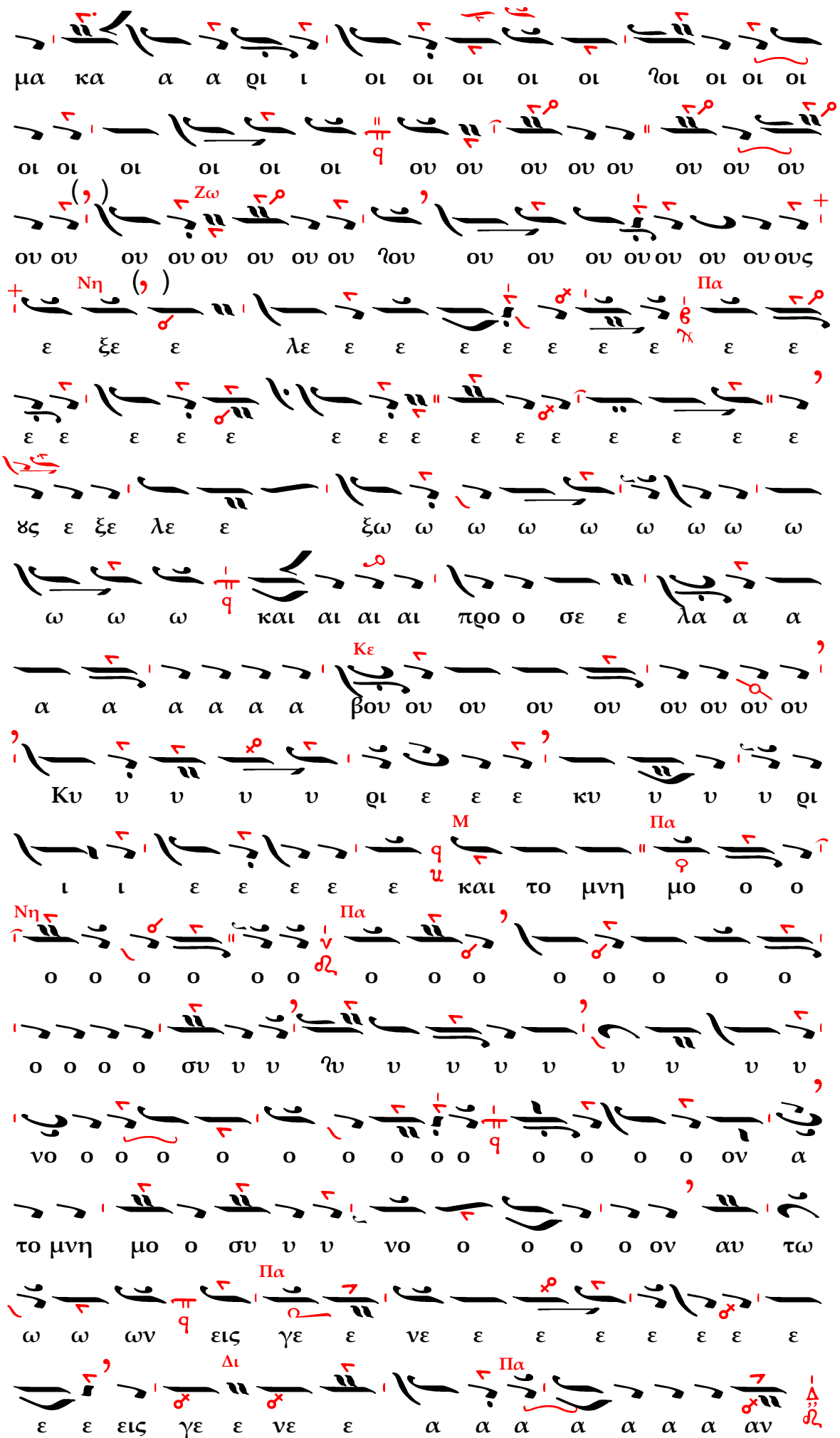
Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ. Κοινωνικόν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

 α κα α α α α α α α α α

 α α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι

μα κα α α ρι ι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ους

ε ξε ε λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ς ε ξε λε ε ξω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω και αι αι αι προ ο σε ε λα α α

α α α α α α βου ου ου ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ υ υ υ ρι

ι ι ε ε ε ε και το μνη μο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ου υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον α

το μνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω

ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε

ε ε εις γε ε νε ε α α α α α α α αν

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Ἰχθὺς ὑπὸ Διὶ - θ.

55

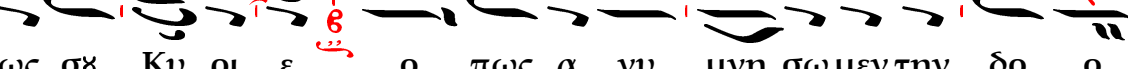

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

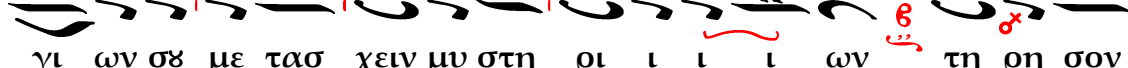
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν

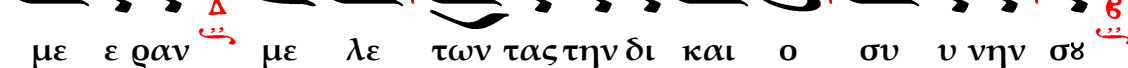
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8

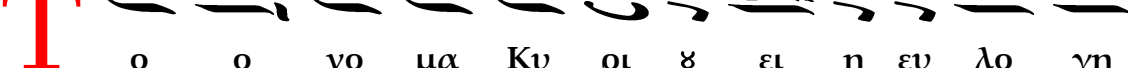
 Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη

 λ8 ι̣ α α α

Ἦχος Δι-Θ

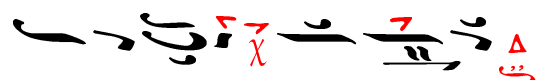
Ε

 ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

 νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δὲς)
Τ

 ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ